

Naročnina za celo leto 2 K.

Posamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/4 strani 16 K, 1/8 strani 8 K, 1/16 strani 4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64 strani 1 K.

Privetokratno oznanilo je cena posebno znižana.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Za oznanila (insertate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravništvo je v Ptuj u gledališkem poslopiju šte. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaostaj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 12.

V Ptuj u v nedeljo dne 10. junija 1906.

VII. letnik

Po volitvah.

Volilni boj je potihnil, razburjeni duhovi so se kolikor toliko pomirili in mi zdaj hladokrvno in trezno lahko presodimo položaj na bojišču. Ali takoj v začetku lahko s ponosom povdarjamo, da smo se dne 29. majnika držali kakor levi, neustrašeno, pogumno! Združena napredna Stajercova stranka, edina inteligentna stranka na Sp. Stajerskem, je tu pokazala sijajno svojo moč, je odločno pokazala, da se ne da več zlorabljati in za nos voditi od politikujoče dohovščine. Moralna zmaga je na naši strani in mi bi bili zmagali tudi številno, ako bi se ne bilo od klerikalne strani postopalo tako lopovsko strastno, divje teroristično, ako bi ne bili farji kradli glasove našim naprednjakom. Korošec je zdaj zmagal le s pomočjo sleparstva in volilnega ropa.

Vsa črna, podivjana farska druhal je bila ob teh volitvah na površju. Cele tedne pred volitvijo se je z vseh prižnic strastno agitiralo za Korošca. Farji in mežnarji so pozivljali klerikalne backe na križarsko vojsko proti naprednjakom. Kakor kranjski črnhbi izrabljajo sveta tla, kraj miru in sprave, hišo božjo, prižnico in spovednico v svoje izkoriščevalne, satanske namene in grozijo svojim političnim nasprotnikom s pogubo in strašnimi večnimi kaznimi v peklenksem žrelu, ravno tako lopovsko, tako prokletu ostudno so delali nekateri črni hudiči ves čas pred volitvijo in ravno tako protipostavno in proticerkveno so ravnali ti farji tudi na dan volitve. Avstrija je v tem oziru res plesniva država. Nobeden drug stan ne sme zlorabljati svoje službe in uradnega kraja v agitatorske namene, edino le hujskajoči duhovščini je vse dovoljeno. Kako bi upili naši mladi in stari farčki, ako bi, recimo, kak okrajni glavar ali sodnik porabljal, svojo službo za to, da agitira za svojo stranko! Ovadili bi ga in iti bi moral!

Dalje se mora tudi to pibiti, da je klerikalcem vsako, še tako umazano sredstvo vselej dobrodošlo, le da dosežejo svoj cilj, svoj podli, nizkotni nesramni in proti krščanski nameni, namreč: telesno in duševno zasušiti volitve svojega bližnjega. Klerikalizem tepe v obraz vsaki humaniteti, človekoljubju in resnici.

In kdo so bili Koroščevi volilci? Pomilovanja vredni mameluki, ki ne vidijo dalje od noea, ki so jim farji s prižnic in po svojih zakonitih shodih izpili zadujo trošico vrbajih možgančkov. „Kaj je far rekel, to je edino prav,“ tako vselej modrujejo ti ubogi, nezreli in nesamostojni ljudje. Reveži! Farji, klerikalni vodje in prvaški dohtarji so jih do zdaj že tolikokrat, pri vsaki priliki peharili in oni jim še vedno verujejo! Vidite, zaslepeni, da to, za kar se farjem gre, se tiče le njih gospodstva nad vami in njih nikdar sitega žepa! Da se tiče le njih gospodstvu guli koža raz glave, ne bi oni upili, tu bi rekli, da je to božja volja in da se mora vse potrpežljivo prenašati. Ali kadar se maja njih nadvlada in kar je ž njo združeno, to jim reže v živo meso, za to toliko upijejo

in ravnc v takem času hinavsko tulijo s prižnic: Vera je v nevarnosti!

Očitno je torej kakor beli dan in znano vsem, da so farji zmagali le s svojim terorizmom, vsled pritiska. Volilne listeke so kar ropali iz rok našim pristašem in podpisavali na nje Korošca. Volilce so z denarjem podkupovali, kaj bode sodnijsko dokazano. Ni je skoro fare v volilnem okraju, da bi se nam ljudje ne pritoževali zavoljo tega. Na volišče pa so prignali vse v klerikalnih verigah vklenjene uboge trpine. Kaplani so pustili ta dan šolo in bolnike in vse svoje dolžnosti na stran, le žal, da so mogli biti na volišču. Tam pa so naše napredne volilce psovali kakor pijani žganjari, kadar jih krčmar vrže iz hrama na cesto. Ubogi Kristu, v kake roke je prišla tvoja neomadeževana nevesta, sv. cerkev, kako žalostno zlorabljajo tvoji namestniki sv. vero!

Lisičast Korošec naj torej nikar ni ponosen na svojo klaverno zmago, katero so mu priskrbeli pomilovanja vredni analfabetni reveži. Vsak drugi mož bi se na njegovem mestu sramoval, tako z vinom, žganjem, gulažem, grožnjami, s pritiskom in sleparstvom dobiti mandat. Toda Korošec, žalibog, sramu ne pozna, kakor vsak drudi klerikalec ne!

Korošec, zastopnik najgršega in najostudnejšega kranjskega klerikalizma, ki je tako ohol, ošaben in nesramen, da mu res na svetu ni para, si je v mladeniških zvezah izgobil pokorne sužnje, ki za njim brez premisleka leti kakor ovce za kastrunom, makar, četudi v lasten pogin. Stara resnica je, da se klerikalci, naj so že žegnani ali ne, ne sramujejo nobene laži in nobenega sleparstva kadar upajo, da s tem ulove kakor neumno ribico v svoje nečedne mreže. Dne 29. majnika smo se o tem, žalibog, znovič prepričali. Klerikalci imajo kosmato in zasmrjano vest.

In kaj je klerikalizem, katerega zastopnik je Korošec in proti kateremu se mi tako odločno postavljamo v bran? Klerikalizem je peklenška, ne Kristusova iznajdba. To je tista ostudna in ljuta pošast, ki ima svojo glavo v Rimu, a svoje kremplje razteza po vsem svetu, kjerkoli je kak ošaben, napuhljen in zraven zabit far. Klerikalizem je združenje nadutih popov, ki želé cerkveno nadvlado tudi v posvetnih zadevah, ki hlepi gospodovati ne-le v cerkvi, temveč tudi v državi, deželi, občini in celo — vaših familijah! Kmet obrtnik in delavec pa naj je zraven popolnoma brezpraven! Farju naj je dovoljeno ravnati z njim kakor se mu le poljubi, in res nekateri farji delajo z nami kakor svinja z mehóm. Oj sramotno delo! In klerikalizem je konečno celo proti Kristusovi veri in Kristusovi volji, kajti naš ljubi Zveličar je v najodločilnejšem trenutku, ko je stal pred Pilatom, slovesno izrekel: „Jaz sem kralj, ali moje kraljevstvo ni s tega sveta.“ S temi besedami je sam Bog že pred 19sto leti obsodil kranjski Koroščev zistem in to za večne čase, kajti klerikalizmu se ne gre za božje, temveč za posvetno kraljevstvo, le za posvetno gospodstvo, in proti temu klerikalizmu se je pri zadnji volitvi bojevala naša napredna Stajercova stranka in, hvala Bogu, ne — brez uspeha! Ta

črna, posurovela druhal je sicer za zdaj zmagala, a zmagala je nad vse sramotno! Podla in gnusna je njih zmaga, gnila in smrdljiva je njih zastava. Požrli in ugrabili so ti nikdar siti samogoltneži v svoje okužne, kremplje to, kar je država namenila kmetu, obrtniku in delavcu, oropali so z novič ljudstvo, da jim bo zopet mogoče z ljudstvom počenjati, kar se jim bo zljubilo in da bosta njih smrdljivi glasili: ljubljanski „Slovenec“ in mariborski „Slov. Gospodar“ zopet lahko in drzno udrihal po zavednih in naprednih borilcih za svobodo in napredek. To je klaverna, nizkotna zmaga, ki je vredna le ciganov!

Naši volilci pa so volili možato, popolnoma prostovoljno, po lastnem prepričanju, jim je bilo geslo: Boj klerikalizmu, proč s farjem, kmet naj voli kmeta! Vsa čast vam! Mi nimamo na razpologo pekla, in drugih jalovih obljub, s katerimi so farji namenili in vabili svoje sužnje na volišču. Naši možakarji so začeli samostojno misliti, ne ustrašijo se več, če jih za to duhovniki grdo gledajo. Za to gre našim volilcem častno priznanje in pohvala, nasprotnih pa naj bode sram, da nimajo niti najmanjše samostalnosti, da se dajo kakor živina na povodcu voditi, da so taki farski podrepniki in kimavci!

Stajercova stranka bi lahko zmagala, ako bi se ne bilo na nasprotni strani postopalo tako nepošteno in kradljivo. In ako pomislimo, da je Korošec izmed 90.000 volilcev pete kurije pod strašnim pritiskom farskega upliva in nepostavnega upliva deželno in državno-zborskih slovenskih poslancev, potem je izid volitve za njegovo stranko strahovit poraz in sramota, kajti 70.000 volilcev se je ali aktivno ali pasivno izreklo zoper Korošca. L. 1904 so prvaško-klerikalni zavezniki imeli 23.652 glasov, zdaj pa, lejte, so jih dobili le 19.153, a Stajercova stranka je krepko napredovala in pri prihodnjih volitvah dobimo gotovo svojega poslance. S sedajno volitvijo se je ustanovila obenem organizacija stranke in sv. dolžnost vsakega naprednjaka je, da žilavo sodeluje na zgradbi in ustrjenju Stajercove organizacije.

Naprednjaki! Vaša čast, hvala in zahvala vam, da ste tako zavedno in možato stopili na volišče v imenu napredka in za našega Vračka. Vi ste cvet spodnještajerskega inteligentnega ljudstva in bodočnost je vaša, ako bote vstrajni in zložni. Iz dosedajnih vspehov in zmag zajemajte moč in pogum, da širite svetlobo in napredek med našim zapeljanim zanemarjenim in pomilovanja vrednim ljudstvom! Brezobziren boj klerikalizmu bodi tudi vnaprej vaše geslo. Proč s prvaškimi dohtarji in proč s farji, prvaški dohtar spada v pekél, politikujoči far pa zdaj še v cerkev, tam je njegov poklic. Duhovščini pa kličemo: Na Spodnještajerskem in na Koroškem že svita, žari, vašemu izsiljenemu gospodstvu in vaši slepariji bo kmalu odklenkalo. Stajercova neustrašna stranka pomeni danes velikansko moč na Spodnještajerskem, akoravno niso si upali še sedaj, žalibog, na volišče. Mi se ne svoje moči popolnoma zavedamo! Naša vedno naraščajoča stranka se ne pusti več od farjev in prvaških dohtarjev zadušiti, mi ni-

kar ne onemagamo in ne opešamo v svetem boju proti trinoškemu klerikalnemu znanju. Mi ne odnehamo, dokler ne zmagamo, dokler ne rešimo našega ubogega, zapeljanega ljudstva iz ropoželjnih klerikalnih krempeljov, dokler ne zasija solnce zlate prostosti, luč omike, napredka in boljšega gospodarskega obstanka nad strehami naših somišljenikov!

Naše pošteno in nesebično delo v prid zatiranemu ljudstvu pa dobrotljivi Bog spremljaj s svojim blagoslovom.

Zahvala. Ganjen vsled zaupanja, ki ste mi ga izkazali pri zadnji državnozborni volitvi s tem, da ste volili tako možgato, napredno in neustrahovano vkljub silovitemu klerikalnemu pritisku, vam dragi kmetje, obrtniki in delavci, vam, mojim volilcem iz mest, trgov in z dežele, vsem skup tem potom izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo! Prav posebno pa me pri tem veseli dejstvo, da sem spoznal, kako pošteno se bojujete za svoje pravice, katere so vam po postavi dane, katerih pa so vas, žalibog, oropali vaši fari. Mojim nasprotnim pa s ključem Kristusove besede: „Nebeški Oče, odpusti jim, ker ne vejo, kaj delajo“. Jaz pa vam, dragi naprednjaki, ključem kot izkušen kmet: Le tako neustrahovano naprej v naprednem duhu v korist zatiranega ubogega ljudstva in Bog bo blagoslovil vaše poštene zahteve! Zmagali bomo in zmagati moramo, ako nastopimo vselej združeno in nevstrašeno proti klerikalnemu navalu. To vam ključ vaš udani prijatelj

Franc Vračko,
kmet v Orehoveh.

Najnovejše politične vesti.

Rusija. General Stössel, ki je branil Port Artur pred Japonci, je pred ruskim vojnim sodiščem obtožen, da je predal Port-Artur brez boja ter tako prepustil sovražniku takozvano „stano mesto“, v katerem je bilo še vse polno zalogo živil. Vojaštvo je pri tem izgubilo vse svoje premoženje, a Stössel je Japoncem pri predodaji stavil pogoj, da svoje stvari sme spraviti, kamor hoče. Dne 29. decembra je zapustil general s svojo družino trdnjavo in nič več in nič manj kakor 40 vozov je odpeljalo njegove stvari. Dočim je general prepustil vse imetje častnikov in vojakov Japoncem, je on sam za se dobro preskrbel in celo — svojih psičkov ni pozabil. Pravijo, da je ga vojno sodišče za to obsodilo na smrt.

Španija. Mladi, 21 letni španski kralj Alfonz XIII se je te dni poročil z angleško nevesto Eno Batenberško. Ko se je vračal od poroke, so nanj napravili atentat. Bomba se je raznesla, 20 ljudi je bilo takoj mrtvih, 40 težko ranjenih, novoporočencema se ni zgodilo nič. Anarhisti pa so sklenili, da bodo kralja prej ali slej umorili.

Ad Avstrija. Madjari nas bojkotirajo vse naše pridelke, vse naše tovarne, vse naše blago odgovorimo jim krepko s tem, da ne bomo kupovali njih moke, njih živine, njih paprike, njih vina in Madjari bodo kmalu krotki postali in od lakote pocepali.

Avstrija. Ministerski predsednik princ Hohenlohe je že odstopil in njegov naslednik je baron Beck. Oholost madjarska je tu zmagala, zato so se zdaj vse avstrijske stranke brez razlike narodnosti zedinile, da pokažejo Madjarom, da se od njih ne damo komandirati.

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Stoječ pri Ptuju. Nove občinske volitve so pred vratmi. Napredni možje, dobro poglejte volilni imenik. Dosedajni župan si ga vselej pusti tako sestaviti, da je po njegovi želji. Napredni kmetje, bodite previdni in složni, saj je vas dosti pametnih, posebno na spodnjem kraju

soseške. Pojdite v obilem števila k volitvi, ne pustite se, posebno vi iz prvega razreda, zapeljati zopet od kakega hinavca, kakor se je to že dvakrat zgodilo. Tak, ki vam obeta, da vam bo pomagal, vas le farba. Saj ste sami o tem prepričani, da tisti, ki ima veliko glavo, še sam sebi ne ve in ne more nič pomagati, kako pa bo pomagal potem celi občini? Tisti še za obč. odbor ni sposoben! Zato vas, vse zavedne in napredne občane iz Stoječ, še enkrat prosimo in opozarjamo, bodite previdni in volite zana-prej le take moze v odbor, ki so vredni našega zaupanja in potem si tudi izvolite takega župana, ki vsako nedeljo in praznik gre rad k službi božji in sicer noter v cerkev, ne pa da bi ostal na cerkvenem pragu, ob pridigi pa se obrne in odide rajši k Sv. Jožefa na polje. Naj naš prihodnji župan deluje v prid občine, ne pa v prid zajcev, drugače še bodo prihodnjo zimo zajci prišli ljudi v hišo gledat. Torej, Joža, ti nam več županoval ne boš in ne smeš!

Iz Mozirja: Naj svet tudi od nas izve, na kak način si je Korošec kakor povsod tako tudi pri nas pridobil polsopanski stol, h kateremu mu je pripomogel tudi mozirski kaplan Fortunand Žganjk. Ta, kot hmeljevka dolgi, kot trlica suhi farcaj s svojim pol metra dolgim nosom, je skakal kot norec po vsej župniji od hiše do hiše ter agitiral za blazno fanatičnega klerikalca Korošca, se rotil, priduševal ter v dno pekla proklinal vsakogar, ki se ne bi udeležil volitve ter ne bi volil Korošca. Vsakogar je nahrul ta črnh in če je bil tudi najgrši pijanec in falot, moral je na dan volitve v Mozirje volit Korošca, drugače bo baje njegova duša večno gorela na dnu pekla ter se cvrla v razbeljenem kotlu med samimi hudiči in satani, katerih poglavar je sam — Tone Korošec, največji med klerikalci. Ta črni Žganjk, ki riga kot osel (to je resnica, saj človek ne sme blizu njega stati), je vzel vsakomur glasovnico, če ne zlepa, pa zgrda ter napisal nanjo ime Korošca. Ljudje so se sicer branili ter izgovarjali, da ne gre do volit, da se volitve sploh ne udeležijo, a naš farče si je znal pomagati. Žgal jim je namreč na vse pretege ter se lagal kot cigán, da bodo morali plačati 50 do 100 K globe, ako ne bodo volili Korošca. To je sveta istina in ako si Žganjek to upa tajiti, mu pred sodiščem prijavimo vse priče, ki so toslisale in vsa imena oaih, katerim isto govoril ter tudi imena tistih, ki se imeli radi tega celo škodo. Farče, molči in smukni brzo pod kijkljo svoje opravljive matere, sicer te obljibe kri še od zunaj. Česar pa sam ni mogel storiti, storila je njegova gospodična mama. Ta frajla, kateri je Šavinja prinesla tega dolgega Fortunanda, da, da zve vs svet, ne samo trg Mozirje, ena najbolj opravljenih babnic, kar smo jih sedaj videli. Ves čas pred volitvijo je psovala ljudi sredi ceste, a kaj je bilo na dan volitve, se ne da skoro opisati. Objemala je kmete sredi trga, pijana kot goba, zmerjala, drla se in bogsigavedi kaj še vse, tako da je že vsam presedalo. Njen pan . . . Fortunandček pa je skakal ves božji dan pred rotovžem ter vlačil kmete za suknjo na volišče. Pripomnimo, da ni smel nihče prej po stopnjicah, dokler Žganjku ni pokazal glasovnice. Volitev je bila vtorek, kaplan bi bil moral iti v šolo, a videli smo ga ves dan na trgu. Podili smo ga v šolo, a mislite, da se je ta zblaznela dvonoga žival zmenila za to? Otroke je pustil same v šoli, sam pa je agitiral za svojega Korošca, tako besno, da bi še pomagale klerikalcev, Luciper, ne mogel hujše. Prej ves čas, kar je bil v Mozirja, se je držal, kakor bi ne znal do 5 šteti, čim pa so se približale volitve, hrul in lajal je s prižnic kot zbesnel pes in pri vsem tem mu je pomagala njegova vredna, „nedolžna“ mama. H koncu pa Vam, Žganjk, ključem: Ogibljite se nas, kajti mi smo od danes vam to, kar je križ — hudiču! Napredni volilci, ki se ne dajo od Žganjka trapiti.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pri nas divja kaplan Bratušek tako surovo, da se že vsem gabi in gnusi. Našega pridnega organista celo med mešo napada. Ob volitvah je svojemu agentu Kovačiču plačal 10 h za vsak glas, ki ga je ta pridobil za Korošca, Kovačič je na tak način dobil zares v gotovem denarju nad 10 K. Na dan volitve se je v Vrbnjakovi gostilni pijan zvrnil na tla ta naš „izgledni“ kaplan. Mi tu prosimo mil. knezoškofa, naj nam dajo sem za

dušnega pastirja moža po božji volji in ne — kravarja.

Iz Zagorja pri Kozjem. „Blagor tistim, ki zavoljo pravice preganjanje trpijo, ker njih je nebeško kraljevstvo“, pravi sv. pismo. Mi vsi v zagorski fari, ki priljubljenega „Stajerca“ bremo, moramo dokaj grenkih in surovih besed preslišati, pa to vse zavoljo pravice in resnice. Naš župnik Hlastec se je bil dne 29. aprila na prižnici tako razkačil in v svoji neopravičenosti je začel tako udrihati po naprednih možeh in po „Stajercu“, da smo se že vsi bali, da bo ob pamet. Celi nauk je bil samo surovo psovanje in zmerjanje. Rekel je: „Kdor „Stajerca“ bere, je zoper vero, ima smrtni greh in bo večno pogubljen!“ O ti piškavi smrtni greh, kako malo se te bojimo! Ako vi, Hlastec, ne veste, kaj je smrten greh, pa vam povem jaz. Bog je rekel v četrti zapovedi: „Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti dobro pojde na zemlji.“ Kako pa vi spoštujete svojega očeta in ljubite po bratovsko svojo sestro, ko ste ju v tako slabem in mrzlem času napadili iz farofa? Sam sem videl, kako je vaša sestra vsa objokana slabo oblečena, brez denarja prišla k nekemu domačemu krčmarju in ti usmiljeni ljudje so ji dali jesti in piti in še nekaj grošev za nadaljnjo pot. Ti ljudje so ravnali po veri, ste vi mar ravnali tudi po veri? Morebiti pa četrta božja zapoved ni po veri? Pri vas, župnik Hlastec, že ne! In kdo je potem zoper vero, „Stajerca“ ali vi? Bi ne bilo za vas lepo, ko bi si bili v svojega dobrega očeta in sestro pri sebi obdržali, tisto dolgolično Pepco pa nagnali? To bi bilo po veri! Strmite, ljudje božji! Župnikovo oče se je pritožil pri tej huharici, da on ni bo jedel iz tiste skleda, iz katere je pils pes. In ta ničvredna, „nepoštena“ svojaj je rekla župnikovemu očetu, seveda na povelje samega župnika: „Ako to ni za vas, drug pot vam dam v korito!“ Ali se tako ravna s tistim, ki je sina spravil k tako dobremu kruhu? Ali je to po veri? Alo to ni greh?

Kako si le znajo farji sami smrtni greh izmisliti, vam, dragi moji somišljeniki, takoj povem in prisegam, da je resnica. Pravijo: mrtvi se naj pri miru puste, ali jaz tu vendar omenim nekega rankega. Bilo je l. 1848, ko sem šel svojim očetom k rani sv. maši in pri pridigi sem rad vlovil vsako besedo. Po pridigi je začel župnik tako-le: Vi pauci pravite, da tla, desetina, kazen in gorščina proč. Kdo bo to rekel, ima smrten greh in jaz ga tega greha nikdar ne odvežem! Kaj je zdaj tla, to je prava malenkost! Svoje dni je šel kmalu z voli na tla in je bil tako dolgo tam, da mu volovske kože domov prinesel.“ To je bil tisti Anton Centrih, ki je pozneje kakor dekan v Rogatcu svojega rojstva kosti k vemu počitku položil. Kar je bilo zavedno kmetov v cerkvi, so šli vun in vsakteri po svoji planko. Stopili so pred cerkvena vrata in bi bil prišel župnik vun, gotovo bi ga ubil, kar bi seveda ne bilo prav, pa zaslužil bi pošteno! Ko pa mi drugi pridemo iz cerkve, graščinski berič to le oklical: „Vi kmetje, danes so tla, desetina in vsa druga bremena proč, zdaj ste vsobodni!“ O nesrečni smrti grehi, koliko jih je takrat bilo, pa vse so do cesar Ferdinand brez vse spovedi odvezali! Bilo jim usmiljeni Bog zato milostljiv in dober plačnik! Ljubi kmetje, dobro si zapomnite, kar vam zdaj istinitega povedal in kaki voditelji „dobri“ dušni pastirji svojih ovčic so farji! Z ne volite jih več, pokažite jim vendar enkrat hrbit, ker je že skrajni čas, pustite jih same v cerkvi, kjer bodo ložej svoj poklic opravili. Ako pa se vam bodo preveč vsiljevali, pa korajžno naženite! Zlo daleč sem se zaletel našega Hlasteca! On je tudi nekoč rekel v svojem „lepem“ nauku, da baje prej ni vedel, da so v Zagorju surovi ljudje! Seveda, seveda! Kadar se vam malo po koncu postavijo pred vašemu gredemu in nekrščanskemu postopku, potem so surovi, kadar pa je tieta nepotrebnost, takrat pa so pridni, dobri, izobraženi farani, kaj ne? Kar mene zadeva, rečem, da se takrat neumni, drugače pa so dobri in že do izobraženi in zavedni in ravno to vam, Hlastec, pod nosom kadi in jih imate za surovež! Je rajši veliko te izobrazbe je nam „Stajerca“ prinašati ki ga pazljivo, brez smrtnega greha bremo